Laboration i Signaler och System

Fredrik Lundberg 881110-4937 Johan Höglund 880910-4857

2014-10-19

3.1 Fourierseriens uppbyggnad

Fourierkoefficienten C_k för interfallet -30 till 30, med matlab.

```
T=1;
w=2*pi/T;
M=200;
t=T*(0:M-1)/M;
y = z eros (1, 200);
ind=30; %intervall
C = 1 : (ind *2 + 1);
for a = 1: (ind*2 + 1)
         k = a - ind - 1;
         syms p;
        % Addera båda integralerna
         C(a) = 1/T *(int(exp(-1i*p*w*k), 0, T/2) ...
                           + int (-exp(-1i*p*w*k), T/2, T));
end
\quad \text{for } k = -ind: ind
         a = k+ind + 1;
         y = y + C(a) * exp(1 i * w * t * k);
end
plot(t,y);
```

3.2 Linjära system och sinusar

```
\begin{array}{lll} \text{\%Num} &= (s+0.1)(s+10) & \text{blir} & s^2+10.1s+1 \\ \text{num} &= \begin{bmatrix} 1 & 10.1 & 1 \end{bmatrix}; \\ \text{\%Den} &= (s+1)(s^2+s+9) & \text{blir} & s^3+2s^2+10s+9 \\ \text{den} &= \begin{bmatrix} 1 & 2 & 10 & 9 \end{bmatrix}; \\ \text{sys} &= \text{tf} \left(\text{num}, \text{den}\right); \\ \text{bode} \left(\text{sys}\right); \end{array}
```

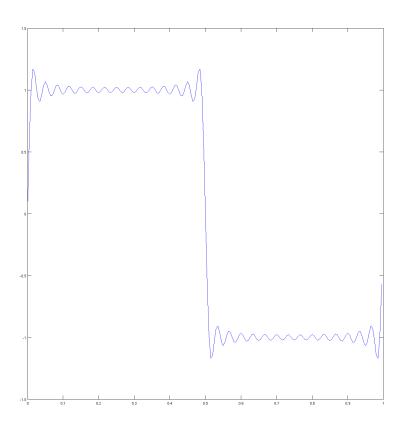
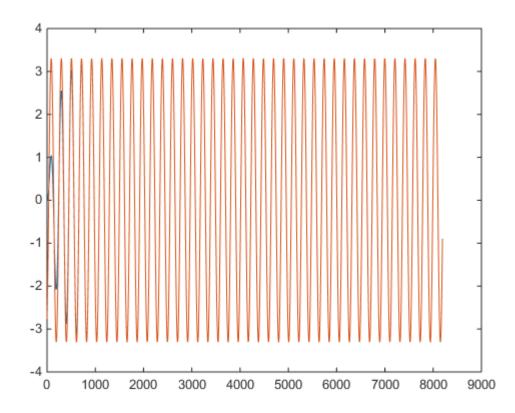

Figure 1: Plot av sinusvågor kombinerade till fyrkantsvåg

```
pzmap(sys);
t = 0:0.01:81.92;
x1=\sin(1*t);
x2=sin(3*t);
x3=\sin(5*t);
y1=lsim(sys,x1,t);
y2=lsim(sys,x2,t);
y3=lsim(sys,x3,t);
%verifiera ekvationen y(t) = g()\sin(t + ()) beräkna g() och () för
\% = 3
gw = (abs(evalfr(sys,3i)));
fi = (angle(evalfr(sys, 3i)));
y = gw * sin(3*t + fi);
% Plotta ut y2 och y
plot (y2);
hold on;
plot(y);
```

För verifiering av $y(t)=g(\omega)sin(\omega t+\varphi(\omega))$ beräkna $g(\omega)$ och $\varphi(\omega)$ för $\omega=3$ fick vi detta

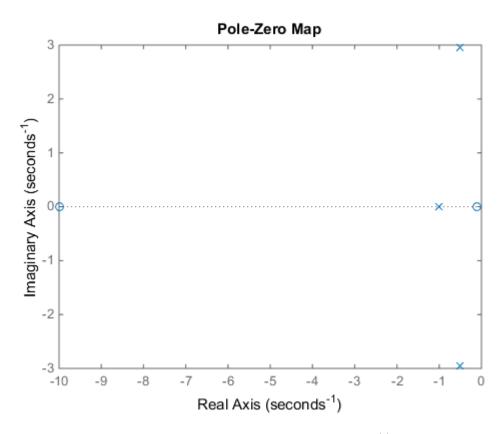

Figure 2: Pol och nollställeplacering för överföringsfunktion G(s)

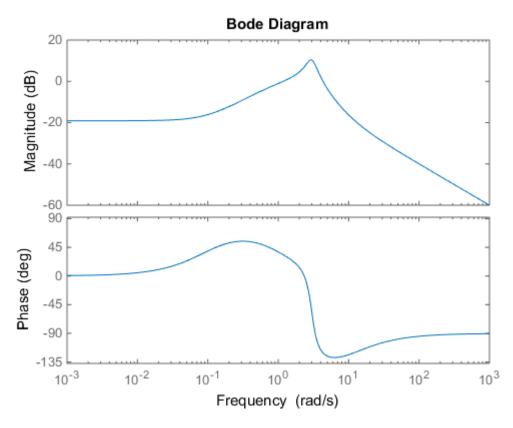

Figure 3: I bodediagrammet syns det att den maximala förstärkningen för systemet ligger runt $\omega=3~{\rm rad/s}$

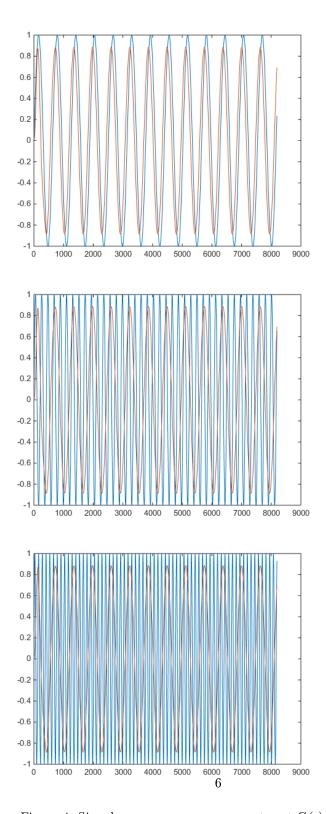
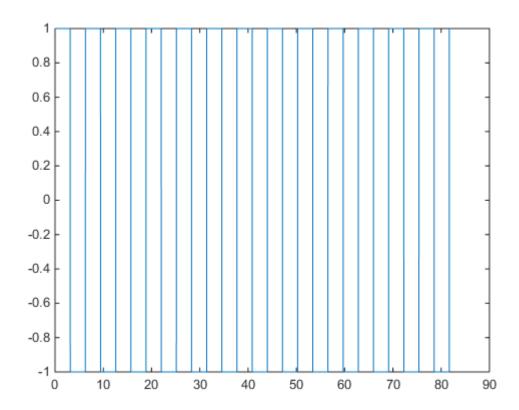

Figure 4: Signalerna $x_1,\,x_2,\,x_3$ genom systemet G(s), röd är insignal

Man ser tydligt att ekvationen stämmer överens när den försvagats.

3.3 Periodiska insignaler och DFT

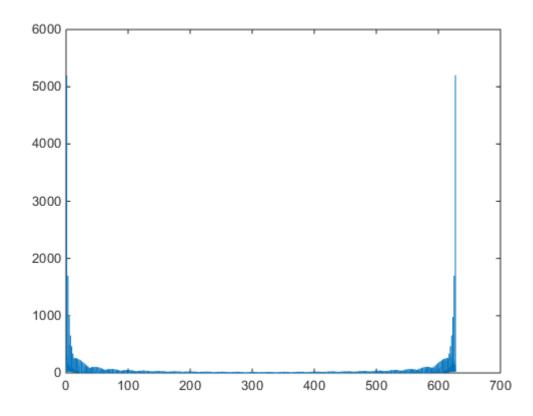

 $Fyrkantsv{\mathring{a}gen}$

Generera 3 nollskilda fourierkoefficienter, k blir $\omega=1,\,2,\,3$ i loopen. B(k) kommer ge oss de teoretiska värdena.

```
 \begin{tabular}{ll} \% & plotta & DFT \\ Fs = & 100; \% & 100 & Hz \\ N = & 8192; \\ for & k = & 1:N \\ & & w(k) = & (2 * pi * Fs * k) & / & N; \\ end \\ y = & abs(fft(x)); \\ plot(w,y); \end \\ \end{tabular}
```

Plotta DFT

Tabellen visar B(k) värdena, Teoretiska togs fram med koden ovan och de praktiska togs fram med ekvationen från häftet:

$$B = \frac{2|X[k_0]|}{N}$$

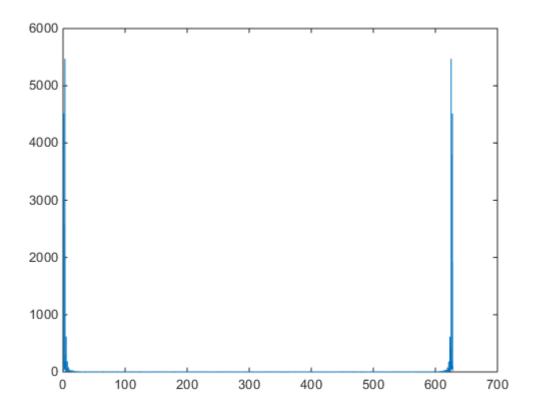
ω	Teoretisk	Praktisk
1	1.2732	1.2701
2	0.4244	0.4147
3	0.2546	0.2386

Applicera nu vår fyrkantssignal på systemet:

$$G(s) = \frac{(s+0.1)(s+10)}{(s+1)(s^2+s+9)}$$

Med koden:

```
num = [1 10.1 1];
den = [1 2 10 9];
sys = tf(num, den);
y = lsim(num, den);
plot(w, abs(fft(y)));
```


Vi kan beräkna koefficienterna för $\omega = 3$ med:

$$G(3j) = \frac{(3j+0.1)(3j+10)}{(3j+1)((3j)^2+3j+9)} = \frac{-8+30.3j}{-9+3j}$$

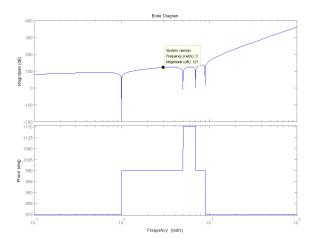

Figure 5: Bodediagram för täljarpolynomet

ω	Praktiska
1	1.1022
3	1.3356
5	0.1505

3.4 Notch-filter

För att skapa ett täljarpolynom med komplex-konjugerade nollställen i $\omega=\{0,1,5,7,9\}$ ställer vi upp nedanstående uttryck:

$$(s)(s-1)(s+1)(s-5)(s+5)(s-7)(s+7)(s-9)(s+9)$$

Genom att använda funktionen poly i Matlab får vi ut att ovanstående motsvaras av nedanstående polynom:

$$s^4 + 156s^3 + 7374s^2 + 106444s + 99225$$

Plottar vi ovanstående uttryck som ett system i ett bodediagram ser vi att vi som önskat får nollställen i 1, 5, 7 samt 9. Då x-axeln i Matlabs bodediagram är logaritmisk ser vi dock aldrig att systemet ger en utsläckning av insignalen för $\omega=0$.

Polynomet ovan motsvarar totalt nio nollställen, för att eliminera förstärkningen ovanför $\omega=9$ krävs således nio poler, skall vi däremot nå en dämpning om 60 dB per dekad krävs totalt elva poler. Vi lägger till samtliga poler i s=-4 och får följande nämnare:

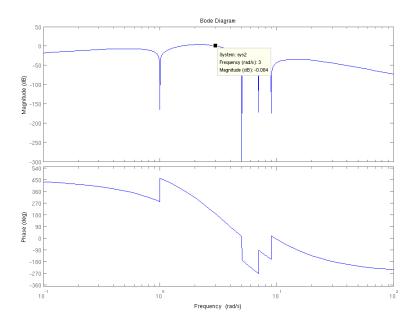

Figure 6: Bodediagram för systemet efter skalning

Plottar vi bodediagrammet ser vi att den sökta dämpningen om 60 dB per dekad för frekvenser $\omega \geqslant 9$ har uppnåtts. Eftersom vi vill att en signal med frekvens $\omega = 3$ skall passera utan att amplituden förändras, söker vi först den amplitud som system f.n. svarar med vid $\omega = 3$: evalfr(sys, 3rad/s) = 0.0045. En skalning av täljarpolynomet om $\frac{1}{0.0045} \approx 222.22$ krävs således för att eliminera den dämpning som skrev vid $\omega = 3$.